

her, og som at dømme efter Betænkningen antagelig gaar igennem Rigsdagen, kunne lade sig gøre ifølge 4de Afsnit af § 23, der lyder saaledes — jeg tillader mig med den højtærede Formands Samtykke at læse det op —: „Ved kongelig Anordning fastsættes Regler, hvorefter der, uanset Bestemmelserne i §§ 10—14, kan meddeles de med Officerer og Underofficerer ligestillede af Søværnets Maskinkorps de i ovennævnte Paragraffer omhandlede Sønæringsbeviser.“ Med andre Ord, paa dette Punkt kan det, som Udvalget har ønsket, lade sig gøre.

De andre Ting, der i Udvalget har været forhandlede, er af mindre væsentlig Betydning. Derimod har man i Udvalget været noget i Tvivl om, hvorvidt hele Lovforslaget har været tilfredsstillende, og der har fra flere Sider, ogsaa fra min Side, været udtalt ret stor Tvivl i den Retning. Naar Udvalget imidlertid er gaaet ind paa at give det foreliggende Lovforslag sin Tilslutning, er Forklaringen den, at der har været nedsat et Udvalg af Underofficerer til at forhandle med Værftschefen om disse Forhold, og at dette Underofficersudvalg, som var valgt af Underofficererne selv og valgt med overordentlig stor, saa at sige enstemmig, Tilslutning, har i det væsentlige givet Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse sin Tilslutning, og vi har da ment ogsaa at maatte tiltræde det, men vi ønsker at benytte Lejligheden her i Salen til at sige, at hverken organisatorisk eller pædagogisk anser vi Lovforslaget for at være det sidste Ord i denne Sag. Vi afventer bl. a. de Lovforslag, som en Gang vil komme til at foreligge paa Grundlag af den Betænkning, som vil blive fremsat af den angaaende Uddannelsen af Befalingsmændene i Hæren nedsatte Kommission, og først naar den foreligger, men ogsaa da, venter vi at kunne opnaa, at yderligere Forholdsregler tages med Hensyn til Højnelse af Underofficersstandens Uddannelse og hele Stilling.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Klaus Berntsen: Under denne Sags første Behandling udtalte jeg paa mit Partis Vegne, at vi kunde stemme for

Lovforslaget, som det forelaa, og at vi fandt det ufornuødent at henvise Sagen til et Udvalg, men da der fra flere Sider ønskedes Udvalgs Nedsættelse, havde vi ikke noget derimod. Det viser sig da ogsaa, at Udvalgsbehandlingen kun har ført til eet positivt Resultat, idet man har foreslaaet, at Overfyrbødere og med dem ligestillede faar en noget højere Løn, 60 Kroners Forhøjelse aarlig pr. Mand. Med Hensyn til de øvrige Spørgsmaal kan jeg henholde mig til de Udtalelser, som er fremsatte af den ærede Ordfører (Eduard Larsen). Det er en Selvfølge, at det Krav, der fra en enkelt Side i Udvalget har været stillet om, at Afgangsprøven ved Konstabelskolen og Underofficersskolen skulde kunne stilles lige med Realeksamen, ikke kan ske i Henhold til det nu foreliggende Lovforslag, og den højtærede Minister har da ogsaa erklæret sig villig til at forhandle med den højtærede Kultusminister om Muligheden af, at de, som opnaar disse Eksaminer, kan tage en Til lægsprøve, og at denne, for saa vidt den bestaas, kan stilles lige med en Realeksamen. I øvrigt finder jeg ingen Anledning til at fremsætte Bemærkninger ud over dem, som er fremsatte af Udvalgets ærede Ordfører. Jeg skal altsaa anbefale Lovforslaget til Vedtagelse med de to Ændringsforslag, som Udvalget er enig om, og som Ministeren har tiltraadt.

Fraenkel: Jeg skal heller ikke opholde Tinget længe med Udtalelser om dette Lovforslag, men skal anbefale det til Vedtagelse ogsaa til mine ærede Partifæller. Spørgsmaalet om disse Skolers Sammensmeltning kan man som udenforstaaende ikke godt danne sig en Mening om uden efter meget indgaaende Undersøgelser; man har fra sømilitær Side ønsket, at Lovforslaget hurtigst muligt blev ført igennem, og under de foreliggende Forhold har man heller ikke dristet sig til at stille Krav om Foretagelsen af en saadan mere indgaaende Undersøgelse. Jeg kunde med Hensyn til de noget videregaaende Ønsker, som Underofficererne nærer, ønske at udtale, at naar de underordnede skal høres i en Sag, nytter det ikke noget, i alt Fald ikke meget, at lade dem afhøre af deres overordnede, men de